

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

99.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 17-го Декабрл. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 17-go Grudnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 11-го Декабря.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Преосвященнаго Митрополита Новгородскаго **Никанора**.

Преосвященнѣйшій Митрополитъ Новгородскій Никаноръ! Съ сердечнымъ сожалѣніемъ вида угасающія силы Митрополита **Антонія**, въ тѣломъ и долговременномъ недугѣ лишеннаго возможности править своими частями, и побуждаемый ихъ неотложными нуждами, Я рѣшился уволить его отъ Епархіи Новгородской, которую вѣряя вамъ, съ возведеніемъ васъ въ санъ Митрополита, съ тѣмъ вмѣстѣ вамъ поручаю и управленіе С. Петербургскою Епархіею во время его болѣзни. — При извѣстныхъ вашихъ заслугахъ и отличныхъ качествахъ, Мнѣ пріятно быть увѣрену, что на семъ высшемъ, открывающемся предъ вами поприщѣ, найду и въ васъ твердаго благодетеля того древняго ученія Святыя Церкви, на коемъ зиждется вѣчное спасеніе душъ и благоденствіе нашей любезной, Православной Россіи.

Препровождаю къ вамъ бѣлый клубукъ съ крестомъ изъ драгоценныхъ камней, и поручая Себя молитвамъ вашимъ, пребываю всегда вамъ благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
Ноября 4-го 1848 года.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Святейшему Синоду 6 Ноября, Всемилостивѣйше повелѣно: Архiepiscопу Подольскому Арсенію быть Архiepiscopомъ Варшавскимъ и Новогеоргиевскимъ и Почаевскія Успенскія Лавры Святцею-Архимандритомъ, поручая ему въ управленіе и Волынскую Епархію; Епископу Харьковскому Елпидифору быть Епископомъ Подольскимъ и Брацлавскимъ; Викарію Псковской Епархіи, Епископу Рижскому Филарету — Епископомъ Харьковскимъ и Ахтырскимъ; Викарію же Литовской Епархіи, Епископу Ковенскому Платону — Викаріемъ Псковской Епархіи, Епископомъ Рижскимъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 11-go Grudnia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do Najprzewielebniejszego Metropolity Nowgorodzkiego **Nikanaora**.

Najprzewielebniejszy Metropolita Nowgorodzki Nikanorze! Z serdecznymъ spóżeciemъ widząc gasnące siły Metropolity **Antoniego**, wśród ciężkiej i długiej choroby pozbawionego możności zarządzania owczarniami swęmi, i mającъ wzglądъ na ichъ niecierpiące zwłoki potrzeby, postanowiłemъ uwolnić go od zarządu Eparchią Nowgorodzka, która powierzamъ wam, wynoszącъ was oraz na godność Metropolity, a obokъ tego polecamъ wamъ zarządъ St. Petersburgskiej Eparchii na przeciągъ jego słabości. — Przy wiadomychъ waszychъ zasługachъ i wzorowychъ przymiotachъ: miło mi tuszyć zъ pewnością, że na témъ wyższymъ, otwartémъ dla was polu, znajdzie wъ was niezachwianego strażnika tѣj starożytniej nanki Cerkwi Świętej, na której opiera się wiekiuste duszъ zbawienie i pomyślność naszej ukochanej, Prawosławnej Rossyi.

Przesyłającъ wamъ biały klubukъ zъ krzyżemъ zъ drogiego kamienia, i polecającъ Mnie waszymъ modlitwomъ, pozostaję na zawsze ku wamъ przychylnymъ.

Na oryginalne, własną Jego Cesarzką Mości ręką podpisano:

NIKOLAJ.

St. Petersburg,
4-go Listopada 1848 roku.

Przezъ Najwyższy Ukazъ do Najświętobliwszego Rządzącego Synodu, 6-go Listopada, Arcybiskupъ Podolski **Arseniusz**, mianowany Arcybiskupemъ Warszawskimъ i Nowogeorgiewskimъ, oraz Archimandrytą Poczojowskiego Monasteru Wniebowzięcia, zъ obowiązkiemъ zarządzania Eparchią Wołyńską; Biskupъ Charkowski **Elpidifor**, mianowany Biskupemъ Podolskimъ i Braclawskimъ; Biskupъ Ryżski, Wikary Eparchii Pskowski **Filaret**, Biskupemъ Charkowskimъ i Ahtyrskimъ, a Biskupъ Kowieński, Wikary Eparchii Litewskiej **Platon**, Biskupemъ Ryżskimъ, Wikaryumъ Eparchii Pskowski.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 13 Декабря.

Будущая германская центральная власть и личное отношение Прусской короны къ представителю сей центральной власти составляютъ еще главный предметъ совѣщаній, происходящихъ какъ при насѣхъ, такъ и при другихъ германскихъ дворахъ. Последнее пребываніе принца Карла Баварскаго, состоитъ въ тѣсной связи съ этимъ дѣломъ. Известно, что Баварія внесла рѣшительную протестацію противъ доставленія Гогенцоллернскому дому Императорской короны. Съ другой стороны утверждаютъ, что пребываніе въ Берлинѣ Баварскаго Принца, имѣло цѣлю убѣжденіе Прусскаго двора, чтобы, въ случаѣ отреченія эрцгерцога Іоанна, регентство Германіи было вверено сему принцу. Пруссія отвергла бы это предположеніе, ибо дворъ нашъ намѣренъ германскимъ регентомъ провозгласить принца Карла Прусскаго.

— Постановленіе о преобразованіи здѣшней національной гвардіи, уже состоялось, и 15 Декабря будетъ обнародовано. Въ здѣшнемъ оружейномъ заводѣ и въ двухъ другихъ приготавливаютъ, по повелѣнію Короля, 25,000 такъ называемыхъ французскихъ ружей со штыками, предназначенныхъ, по видимому, для національной гвардіи. Того же числа имѣеть быть снято осадное положеніе Берлина и перенесено сюда пребываніе Короля.

— Извѣстія изъ Франціи, заставляющія сомнѣваться въ выборѣ Кавеньяка въ президенты, вредно дѣйствуютъ на биржевыя дѣла. Въ слѣдствіе полученной вчера вечеромъ телеграфической депеши изъ Парижа тотчасъ произведенъ былъ министерскій совѣтъ. Содержаніе депеши неизвѣстно.

— Королевскимъ постановленіемъ, 12-го с. м., Крейтцбургскій округъ Опольской регенціи, въ Силезіи, объявленъ въ осадномъ положеніи.

А в с т р і я .

Вѣна, 9 Декабря.

Въ журналѣ Австрійскаго Ллойда напечатано: „Отреченіе Императора Фердинанда произвело сильное впечатлѣніе въ народѣ, который цѣлитъ къ нему искреннюю любовь. Особы, окружавшія Монарха, знаютъ, что онъ давно обдумывалъ это намѣреніе. Его вѣжное и кроткое сердце было оскорблено слишкомъ чувствительно. Еще въ Инсбрукѣ, когда онъ принужденъ былъ оставить столицу и жилище предковъ своихъ, имѣлъ онъ намѣреніе отказаться отъ престола. Когда же самое безумное возстаніе и гнуснѣйшая неблагодарность принудили его вторично оставить Вѣну, намѣреніе сіе сдѣлалось непоколебимымъ. Императоръ Францъ Іосифъ I вступаетъ на тронъ въ необыкновенныхъ обстоятельствахъ. Торжество, церемоній, какими обыкновенно сопровождается восшествіе на престолъ каждаго Государя, въ вынужденномъ случаѣ не будетъ. Тяжкія и печальныя времена, предписанія правосудія и осторожности остановятъ источникъ милостей, который всегда изливаются при подобныхъ случаяхъ. Новый Вѣнецоволецъ призываетъ на тронъ если не во дни печали, то во дни борьбы и труда. Потрясенное счастье народовъ должно утвердиться на прочнѣйшемъ основаніи; раздробленіе Австріи, которое было уже близко, должно превратиться въ совершенное единство, и миръ государства долженъ навсегда быть обезпеченъ утвержденіемъ новаго уложенія. Когда единство Австріи будетъ восстановлено, внѣшніе и внутренніе ея враги побѣждены, и установлены законы, тогда можемъ мы отдохнуть, отпраздновать побѣды, и предаться радости.“

— Издано постановленіе о общемъ обезоруженіи нижней Германіи; съ этою цѣлю отправился туда отрядъ кроатскихъ войскъ.

— Президентъ министерскаго совѣта, князь Шварценбергъ, прибылъ сюда изъ Ольмюца.

— Третьяго дня разстрѣливъ здѣсь приговоренный къ смертной казни венгерскій уроженецъ, Іоаннъ Хорватъ, ремесломъ кузнечный подмастерье, за сокрытіе и невыдачу оружія, похищеннаго имъ изъ Императорскаго арсенала. Центральная коммиссія объявила сегодня неосновательность слуховъ, будто военный законъ, во всехъ случаяхъ уже отмѣненъ; напротивъ того, военныя постановленія все еще распространяются на слѣдующіе случаи: 1) на скрывающихъ и

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y

Berlin, 13 grudnia.

Przyszła Niemiecka Władza Centralna i osobisty stosunek jej do Korony Pruskiej, stanowi jeszcze główny przedmiot narad, tak na naszym jak i na innych dworach Niemieckich. Ostatni pobyt Xięcia Karola Bawarskiego w ścisłym z tą sprawą zostaje związką. Wiadomo już bowiem, że Bawaryja założyła stanowczą protestacyą przeciwko przeniesieniu Centralnej korony cesarskiej na dom Hohenzollernski. Z drugiej strony zapewniają, że pobyt Xięcia Bawarskiego w Berlinie miał na celu skłonienie dworu Pruskiego, aby w razie abdykacyi Arey-Xięcia Jana, dopomógł wspomnianemu Xięciu zostać Naczelnikiem Rzeszy. Prussy odrzuciły tę propozycyę i owszem dwór nasz ma zamiar starać się o tę godność dla Xięcia Karola Pruskiego.

— Patent reorganizujący tutejszą Gwardyę Nar. już jest wygotowany i ma być dnia 15 grudnia ogłoszony. W tutejszej fabryce broni, i w dwóch innych przygotowują z rozkazu Króla 25,000 tak nazwanych francuzkich karabinów z bagnietami, przeznaczonych wyraźnie dla gwardyi narod.— Tegoż dnia ma być stan oblężenia Berlina zniesiony i rezydencya Królewska z Potsdamu tu przeniesioną.

— Wiadomości z Francyi, powątpiewające o wyborze P. Cavaignac na Prezydenta, wpływają niekorzystnie na handel giełdowy. W skutku nadeszłej wczoraj wieczorem telegraficznej depeszy z Paryża, odbyła się natychmiast rada Ministrów. Treść depeszy nie wiadoma.

— Postanowieniem Królewskim, z d. 12 b. m., okrag Kreutzburg, w rejencyi Opolskiej, w Szląsku, z powodu zaszytych rozruchów ogłoszony został w stanie oblężenia.

A U S T R I A .

Wiedeń, 9 grudnia.

W dzienniku Austriackiego Lloydu czytamy: „Złożenie korony przez Cesarza Ferdynanda sprawiło mocne wrażenie na lud, który żywi ku niemu szczērą miłość. Osoby otaczające Monarchę wiedzą, że już od dawna powziął był ten zamiar. Czułe i łagodne jego serce zbyt dotkliwie było obrażone. Już w Inspruku, kiedy zmuszony był oprzeć się na pałac przodków swoich, miał zamiar zrzec się korony. Gdy zaś najnierozsądniejszy bunt i najczarniejsza niewdzięczność zmusiły go do powtórного opuszczenia stolicy, zamiar ten stał się niewzruszonym. Cesarz Franciszek-Józef I wstępuje na tron wśród niezwykłych okoliczności. Uroczystości, obrzędów, jakie zwykle towarzyszą wstąpieniu na tron każdego Monarchy, zgoła w tym razie nie będą. Trudne i smutne czasy, sama nawet sprawiedliwość i ostrożność tamują także źródło łask, które zawsze zlewać się zwykły w podobnych okolicznościach. Nowy Monarcha powołany został na tron, jeżeli nie w dniach smutku, tedy w dniach walki i pracy. Zachwiane szczęście ludów ma się utwierdzić na nowej i pewniejszej podstawie; rozdział Austrii, który był blizkim, ma się zamienić w doskonałą jedność, a pokoj państwa ma na zawsze być zabezpieczonym przez utwierdzenie nowej Ustawy. Gdy jedność Austrii zostanie przywróconą, domowi i zewnątrzni nieprzyjaciele pokonani, i prawa uchwalone, naówczas będziemy mogli odetchnąć, uczcić nasze zwycięstwa i oddać się radoci.“

— Postanowione zostało ogólne rozbrojenie Niższej Austrii; w tym celu wyruszył tam wczoraj oddział wojsk Kroackich.

— Prezes Rady Ministrów, Xiąże Schwarzenberg, przybył tu z Olomuńca.

— Onegdaj rozstrzelany tu został, za wyrokiem sądu wojennego, Jan Horwath, rodem Węgier, z rzemiosła kowal, za ukrycie i niewydanie broni, wziętej z Cesarzkiego arsenału. Z tego powodu Kommissya Centralna ogłosiła dzisiaj, że krążące wieści, jakoby prawo wojenne, we wszystkich przypadkach zniesione zostało, są zupełnie błędne, albowiem w następujących wypadkach będzie ciągle zachowane: 1) Kto broń utai i jej nie odda; 2) kto żołnierza do opuszczenia służby namawiać będzie; 3) kto do

не выдающихъ оружія; 2) на подговаривающихъ солдатъ къ побѣгу изъ полковъ; 3) на возбудителей къ мятежу, и 4) на пойманныхъ съ оружіемъ въ рукахъ.

— Императорскія войска заняли вчера замокъ Шлосгофъ, въ 3 часахъ пути отъ Пресбурга. Мадьяры собирались съжечь его. По ту сторону рѣки Мархъ укрѣпили всю окрестность. Императорская армія при этой рѣкѣ состоитъ уже изъ 30,000 чел.

— Утверждаютъ, что срокъ назначенный Венгерцамъ для изъявленія покорности, продолженъ до 18 Декабря. Биржевый и купеческій міръ съ достовѣрностію полагается на улаженіе венгерскаго дѣла миролюбивымъ образомъ, и соответственно сему устраиваетъ свои дѣла.

— Изъ Падуи и Виенны пишутъ, что 9000 чел. австрійскаго войска идутъ изъ Ломбардіи къ лагунамъ Венеціи. Изъ Конеліано отправлены осадныя орудія въ Меотре, и нѣтъ сомнѣній, что Малгера будетъ вскорѣ атакована.

10 Декабря.

Донесенія изъ Парижа, заставляющія допускать вѣроятность избранія Лудовика Бонапарте, произвели здѣсь неблагоприятное впечатлѣніе.

— Со вчерашняго числа снова отправляются значительныя отряды войска, по желѣзной дорогѣ, къ венгерской границѣ. Говорятъ, что 14-го числа произведены будутъ большія военныя дѣйствія. Князь Виндишгрець назначилъ фельдмаршала-лейтенанта Грубера командующимъ генераломъ, который подъ главнымъ начальствомъ князя будетъ командовать арміею, назначенною противъ Венгріи. Виндишгрець надѣется въ Новый Годъ быть въ Пестѣ.

— Баронъ Яелланичъ отправился къ арміи при Лейтѣ. Главная квартира его переведена въ Гайнбургъ.

— Мадьярская армія повсюду зашла укрѣпленныя мѣста и форты. Раабъ совершенно окруженъ укрѣпленіями. Несмотря на то, что приверженцы Коссута полагаютъ венгерскія военныя силы въ 160,000 чел., однако изъ всѣхъ обстоятельствъ и донесеній смежныхъ жителей должно заключить, что это дѣло нисколько не національное, и что жители городовъ и деревень желаютъ мира.

Кремсиръ, 5 Декабря.

Вчера представлявъ на разсмотрѣніе сейма государственныя бюджеты. Министръ финансовъ Г. Краусъ представилъ дефицитъ въ 30 милліоновъ рейнскихъ гульденовъ, по случаю военныхъ расходовъ, а сверхъ того 12 мил. въ видѣ государственнаго долга. Для покрытія таковаго дефицита, министръ предложилъ наложить пошлину на туземный сахаръ, возвысить акцизы на водку, ввести перемѣны во взимаемыхъ таможенныхъ пошлинахъ, налога съ домовъ и доходовъ, и усилить сборъ гербовыхъ пошлинъ, что вмѣстѣ составитъ до 20,000,000. Количество находящихся въ обращеніи банковыхъ билетовъ будетъ ограничено. Притомъ министръ потребовалъ назначенія кредита въ 60,000,000 гульденовъ.

Прага, 5 Декабря.

Вчера, депутация здѣшняго сейма, въ числѣ 30-ти членовъ, поднесла Императору адресъ, утвержденный сеймомъ. Императоръ и Императрица живутъ въ совершенномъ уединеніи. Императоръ изъявилъ намѣреніе жить въ Прагѣ какъ простой гражданинъ. Слышно, что съ Новаго Года Императоръ переедетъ на жительство въ коронное имѣніе Збировъ, въ которомъ уже приготавливаютъ для него замокъ.

Франція.

Парижъ, 9 Декабря.

Подлѣ квартиры Лудовика Бонапарте безпрестанно собираются толпы народа, который, въ веселомъ расположеніи духа, произносятъ восклицанія: „да здравствуетъ Наполеонъ, да здравствуетъ императоръ!“ На дворахъ меромъ длинныя вереницы народа ожидаютъ своихъ избирательныхъ билетовъ. Уличники и прекрасно одѣтыя дамы раздаютъ проходящимъ дѣлье конверты избирательныхъ билетовъ бонапартистскихъ которые, смотря по своему расположенію, раздираютъ ихъ въ мелкіе клочки и бросаютъ на воздухъ. Эта снѣжная мятель дѣлаетъ много смѣха. Генераль

бунту поддѣгаѣ бѣдѣ, и 4) кто въ зbiegowiskach ludu z bronią w ręku pojmany zostanie.

— Войска Cesarskie zajęły wczoraj zamek Schlosshof, o 3 godziny drągi od Preszburga. Madziarowie zamierzali włascnie podpalić go. Z tamtej strony rz. March oszańcowali całą okolicę. Armia cesar. nad rz. March liczy już 30,000 ludzi.

— Zapewniają, że wyznaczony Węgom termin do poddania się, przedłużony został do 18 grudnia. Świat giełdowy i kupiecki liczy z pewnością na zafatwienie sprawy Węgierskiej w dobry sposób i podług tego urządzi swoje interesa.

— Z Padwy i Vicenzy donoszą, iż 9,000 Austriackiego wojska udaje się z Lombardyi ku lagunom Weneckim. Z Conegliano wysłano do Mestre działa oblężnicze, i nie ma wątpliwości, że wkrótce rozpocznie się szturm do twierdzy Weneckiej Malghera.

Dnia 12 grudnia.

Doniesienia z Paryża, według których wybór Lud. Bonaparte na Prezydenta nabiera coraz większego prawdopodobieństwa, niekorzystne wywarły tu wrażenie.

— Od dnia wczorajszego wychodzą znowu liczne masy wojska północną koleją żelazną na granicę Węgierską. Słychać, że d. 14 rozpoczną się wielkie działania wojenne. Xiążę Windischgrätz mianował Feld. Porucznika Grubera dowodzącym Jenerałem, który pod nac. elucni rozkazami Xięcia dowodzić będzie armią przeznaczoną do Węgier. Windischgrätz spodziewa się na nowy rok stanąć w Pesezie.

— Baron Jellaczyc udał się do armii nad Leithą. Główna jego kwatery przeniesioną została do Hainburgu.

— Armia Madziarska zajęła wszędzie obronę stanowiska i szancc. Raab jest całkiem oszańcowany. Lubo Kosutha stronniacy podają siły zbrojne w Węgrzech na 160,000 ludzi, to jednak, ze wszystkich okoliczności i opowiadań mieszkańców pogranicznych pokazuje się, że sprawa ta nie jest wcale narodową, i że mieszkańcy miast i wsi za pokojem wzdychają.

Kremsier, 5 grudnia.

Wczoraj złożono Sejmowi ogólny budżet państwa. Minister skarbu, P. Krauss wykazał deficit 30 milionów reńskich, z powodu wojny, a 12, jako nadzwyczajny dług państwa. Na pokrycie tego niedoboru proponuje: podatek od cukru krajowego, podwyższenie opłaty od wódki, przekształcenie cef, podatek od domów i dochodów, tudzież podniesienie opłaty stęplowej, co razem uczyni przychód 20,000,000. Liczba puszcanych w obieg билетовъ bankowych ma być ograniczona. Oprócz tego żąda Minister kredytu w ilości 60,000,000 reńskich.

Прага, 5 grudnia.

W dniu wczorajszym, deputacya Sejmowa, złożona z 30 członków, złożyła Cesarzowi adres, przez Sejm uchwalony. Para Cesarska prowadzi życie zupełnie samotne; Monarcha bowiem oświadczył, że pragnie mieszkać w Pradze jako prosty obywatel. Mówią, że od Nowego Roku Cesarz przeniesie swe mieszkanie do dóbr koronnych Zbirowa, gdzie już dlań przyrządzają zamek.

Франція.

Парижъ, 9 grudnia.

Przed domem Ludwika Bonaparte zbierają się ciągle tłumy, które, śród oznak wesołości, wydają okrzyki „niech żyje Napoleon! niech żyje Cesarz!“ W dziedzińcach Meryj widać długie szeregi ludzi czekających na swoje wyborcze karty. Uliczniki i pięknie ubrane damy, rozdają całe paki Bonapartystowskich kartek głosowych przechodzącym, którzy je stosownie do usposobienia w tysiączne drą kawalki i w powietrze rzucają. Ta śnieżna zamieć wzbudza wiele śmiechu. Lubo Jenerał Cavaignac nie wiele na spófczucie Paryżan liczyć może, tém więcej sprzyja mu opinia departamentów. Z pism czasowych, licząc

Кавеньяк не может слишком похвалиться расположением к нему Парижанъ, въ департаментяхъ оны имѣтъ болѣе приверженцевъ. Изъ числа журналовъ, считающа департаментскія вѣдомости, генерала Кавеньяка поддерживаютъ 190, Лудвика Бонапарте 103, а г. Ледрю-Роллена 48. Въ *Assemblée Nationale* пишутъ: „Совершенная безнадежность господствуетъ вокругъ начальника исполнительнаго власти. Дворъ его походить на дворъ умирающаго Короля. Заходящее солнце не много имѣтъ почитателей.“

Въ *National* сообщаютъ, что въ Булонѣ распространены слухи, перешедшіе изъ Лондона, гдѣ ему онеавъ вѣрятъ, будто бы Лудовикъ Бонапарте получаетъ значительныя суммы отъ Миссъ Бордэтъ-Кутсъ одной изъ богатѣйшихъ наслѣдницъ Великобританіи, которая, можетъ быть, сдѣлается Императрицею Французовъ, когда Лудовикъ Бонапарте будетъ Императоромъ. Говорятъ что она послала 12,000 фунтовъ будущему своему супругу; на расходы по его кандидатурѣ.

Генераль Кавеньякъ вчера долго разговаривалъ съ г. Ледрю-Ролленомъ; это крайне обезпокоило бонапартистовъ. На Вандомской площади и на смежныхъ съ нею улицахъ собираются толпы народа, чтобы приветствовать Лудвика Бонапарте радостными восклицаніями. Вчера, ночью, толпа работниковъ напала на караулъ подвижной гвардіи и обезоружила его, произнося проклятія генералу Кавеньяку. Въ *Constitutionnel* стараются поддерживать Лудвика Бонапарте; къ одной даже статьѣ утверждаютъ, что начальникъ Парижской національной гвардіи, генераль Шангарнье, держитъ его сторону. Отрядъ морскихъ солдатъ, отправившійся на Антильскіе острова, получилъ разрѣшеніе до отправления своего балотировать для выбора президента, причемъ оказалось въ пользу Лудовика Бонапарте 546, въ пользу Генерала Кавеньяка 234, а въ пользу г. Ледрю-Роллена 32 избирательныхъ баловъ. Епископы: Лангрскій, Орлеанскій и Кемперскій подають голоса въ пользу генерала Кавеньяка, но всѣ адвокаты и нотаріусы Парижскіе балотировать будутъ въ пользу Лудовика Бонапарте.

Англійскій уполномоченный для переговоровъ въ Брюсселѣ, г. Эллисъ, прибылъ въ Парижъ, и имѣлъ конференцію съ Французскимъ уполномоченнымъ по этому дѣлу г-мъ Токвилемъ.

Вчера происходила дуэль между Прудонъ и Піа. Послѣ перваго выстрѣла, безвреднаго для обоихъ противниковъ, Прудонъ хладнокровно сказалъ: „вы сказали г-ну Маррасту, что я просилъ работниковъ воспрепятствовать нашей дуэли, поэтому должны выстрѣлить еще два раза.“ Но и послѣ сихъ двухъ выстрѣловъ, противники остались невредимы, хотя они стрѣлялись въ 25 шагахъ.

Для объясненія уничтоженія постановленія относительно національныхъ наградъ, *Journal des Débats* сообщаетъ слѣдующее: „Немедленно послѣ февральской революціи, временное правительство назначило, 1-го Марта, комиссію для опредѣленія національныхъ наградъ. Бывшій министръ внутреннихъ дѣлъ Сенаръ, въ слѣдствіе доклада сей комиссіи, предложилъ въ слѣдствіи, 17 Сентября, національному собранію проектъ закона, коимъ съ сего цѣлію потребована была значительная денежная сумма. Комиссія національнаго собранія, назначенная для соображенія сего проекта, хотѣла также видѣть именныи списокъ тѣмъ лицамъ, для которыхъ потребовали національныхъ наградъ; послѣ многихъ затрудненій, наконецъ списокъ сей былъ ей представленъ. Каково же было удивленіе и негодованіе комиссіи, когда въ началѣ сего списка подлѣ имени президента національнаго собранія, Г. Марраста, министра иностранныхъ дѣлъ, Г. Бастида, Гг: Рекюра, Флокона и Жерва, увидѣла также имена родственниковъ тѣхъ убійцъ, кои сдѣлали покушеніе на жизнь Короля Филиппа и его семейства. Между прочими должны были получить: 1) жена царевны Лепина и его дѣти, каждый по 500 фр. въ годъ; 2) сестра убійцы Леконта, по 500 фр. въ годъ пожизненно; 3) Бушеронъ, который за нападеніе на Ихъ Высочества принцевъ: Орлеанскаго, Немурскаго и Омальскаго, приговоренъ былъ къ 10-ти-лѣтнему заточенію, 500 фр. жалованья и проч. Сверхъ сего списокъ сей заключалъ еще имена другаго рода преступниковъ: Кофюно, который за воровство, сношеніе въ преступниками и заговоръ, приговоренъ былъ

въ то: дниеники префекторальне, 190 утримује Јенераѣа Саванагае: 103 Лудвика Бонапарте, а П. Ледру-Роллин, 48. *Assemblée Nationale* пише: „Великое зачатіе панује баолоо Насзелуика Вѣады Мѣканавезеј. Јего двор подобан јест до двору умирајуаеаго Крала. Заходјуаеае слонее маю ма вѣлбичиел.“

Въ *National* czytamy: „Chodzi pogłoska w Boulogne, a ta przyszła z Londynu, gdzie zjednywa powzięcia wiare, że P. Ludwik Bonaparte odbiera bardzo znaczne summy od panny Burdett-Gontts, sławnej ze swych kolosalnych bogactw, a która mozeby została Cesarzową Francyi, w razie, jeżeliby Ludwik Napoleon został Cesarzem. Mowią, że temi dniami Miss Gontts przesłała swemu przyszłemu małżonkowi summy 12,000 fant. szt. na wydatki jego kandydatury.“

Генерал Cavaignac miał wczoraj długą rozmowę z P. Ledru-Rollin, co mocno Bonapartystów niepokoi. Na placu Vendôme i przyległych ulicach zgromadzają się tłumy, w zamierze witania Ludwika Bonaparte okrzykami radości; a wczoraj w nocy, tłum robotników napadł na straż, złożoną z ruchomej gwardyi, i też rozbroił, ztorzeczając Jenerałowi Cavaignac. *Constitutionnel* popiera żarliwie kandydaturę Ludwika Bonaparte; utrzymuje nawet w jednym artykule, że Jenerał Changarnier, dowódzca Paryżkiej gwardyi narodowej, wyraźnie się za nim oświadczył. Kiedy piechotę morską wyprawiano do Antyllów, i pozwolono jej naprzód na Prezydenta głosować, okazało się 546 kresek za Ludwikiem Bonaparte, 234 za Jenerałem Cavaignac, a 32 za P. Ledru-Rollin. Biskupi: z Langres, Orleans i Quimper głosować mają za Jenerałem Cavaignac; natomiast wszyscy adwokaci i notaryusze Paryżcy dadzą swe kreski Ludwikowi Bonaparte.

Англійскій уполномоченный для переговоровъ въ Брюсселѣ, г. Эллисъ, прибылъ въ Парижъ, и имѣлъ конференцію съ Французскимъ уполномоченнымъ по этому дѣлу г-мъ Токвилемъ.

P. Ellis, Poseł angielski przy konferencyach w Bruxelli, przybył do Paryża, i już w przednioci swego posłannictwa miał rozmowę z P. Tocqueville, Posłem francuzkim.

Proudhon i Pyat strzelali się rzeczywiście. Po pierwszym strzale, który był dla obu nieszkodliwy, rzekł Proudhon z najzimniejszą krwią do swego przeciwnika: „Powiedziałeś panu Marrast, że sam wywołałem robotników, aby przeszkadzali naszemu pojedynkowi, masz więc jeszcze dwa razy strzelać.“ Lecz i w tych dwóch razach chybili się zapasnicy, lubo strzelali do siebie o 25 kroków.

Dla objaśnienia cofnięcia postanowienia względem narodowych nagród, udziela *Journal des Débats* co następuje: „Zaraz po rewolucyi lutowej, rząd tymczasowy mianował d. 1 marca komisją dla udzielenia nagród narodowych. Poprzedni Minister spr. wew: Senard, na skutek sprawozdania tej komisji, przedłożył dnia 17 września Zgromadzeniu Narodowemu projekt do prawa, w którym na ten cel żądano znacznej summy pieniędzy. Komisya Zgromadzenia Narodowego, wyznaczona do roztrząśnienia tego projektu, chciała także widzieć listę tych osób, dla których żądano narodowych nagród. Po wielu trudnościach lista ta została jej naręcznie udzielona. Wystawmy sobie zadziwienie i oburzenie Komisji, gdy na tej liście obok nazwisk: P. Marrast, Prezesa Zgromadzenia Narodowego, P. Bastide, Ministra spraw zagranicznych, P. Recurt, P. Flocon i P. Gervais, ujrzela także nazwiska krewnych owych morderców, którzy robili zamach na życie Króla Filipa i jego rodziny. Między innymi mieli otrzymać: 1) żona królobójcy Pepin i jego dzieci, każde po 500 fr. rocznej renty; siostra skrytobójcy Lecomte, 500 f. dożywotniej renty; 2) Boucheron, który za napasę na Królewiczów Xiążąt Orleans, Nemours i Aumale, skazany był na 10-letnie więzienie, 500 fr. pensyi i t. d. Prócz tego zawierała jeszcze ta lista zbrodniarzy innego rodzaju: Coffineau, który za złodziejstwo, związki ze zbrodniarzami i spisek, skazany był na 7-letnie więzienie, miał otrzymać 300 fr. pensyi; Bignon, który w r. 1832, skazany był za złodziejstwo na 18 dni więzienia, miał otrzymać 300 fr. pensyi i t. d. Terazniejszy Minister spraw wewnętrznych Dufrane, który rzeczywiście nie wiedział, dla kogo komisya od nagród narodowych żądała pensyi, jakie według projektu

къ 7-ми-днѣвному заключенію, имѣя получить въ видѣ пенсіона 300 фр.; Биньонъ, который въ 1832 году приговоренъ былъ за порокство, къ 18-ти-дневному аресту, 300 фр. и проч. Тенернейшій министръ внутрѣль, Г. Дюфуръ, который дѣйствительно не знаетъ, для кого коммисія для опредѣленія національныхъ наградъ требовала пенсіоновъ, которыя по проекту закона должны были быть назначены, узнавши объ этомъ, тотчасъ взялъ обратно сказанный проектъ.

— Редакторы журналовъ, напечатавшихъ списки лицамъ, удостоеннымъ національныхъ наградъ, отданы подъ судъ, за клевету.

10 Декабря.

Вандомская площадь и все широкія улицы до того набиты сегодня народомъ, что представляютъ видъ ярмарки. При всемъ необыкновенномъ движеніи, спокойствіе столицы не нарушается. Результатъ выборовъ въ департаментахъ будетъ извѣстенъ не прежде какъ чрезъ недѣлю. Хотя сегодня, въ день воскресный, въ национальномъ собраніи нѣтъ засѣданія, однако въ присутственной залѣ собрались многіе депутаты на совѣщаніе о времени обнародованія о выборѣ президента. Избирательныхъ списковъ изъ Корсики и Алжира, кажется, ожидать не будутъ; поему, выборъ президента можетъ послѣдовать около 20 с. м.

— До сихъ поръ извѣстны только пять кандидатуръ на званіе президента: генералъ Кавеньякъ, Лудвикъ Бонапарте, Ламартинъ, Ледрю-Ролленъ и Распаль.

— Въ Мониторѣ напечатана сегодня слѣдующая телеграфическая депеша: Марсель, 9 Декабря, въ 10 часовъ вечера. Сію минуту получено доведеніе изъ Газеты, отъ 7-го с. м., что г-нъ Корсель представленъ былъ Папѣ г-мъ Гаркуромъ. Его Святѣйшество весьма было тронутъ благороднымъ поступкомъ Французскаго правительства; оно искренно желаетъ посѣтить Францію и рѣшился, при первой возможности, привести въ исполненіе свое въ дѣйствіе.

— Въ томъ же журналѣ сообщаютъ, что адъютантъ генерала Кавеньяка, г-нъ Жарра, 6 с. м., отправился въ Марсель, съ депешами къ Папѣ.

11 Декабря.

Затѣмъ господствуетъ совершенное спокойствіе. Урна заключаетъ уже судьбу Франціи. Телеграфъ на Гренельской улицѣ, съ вчерашняго числа состоитъ въ безпрерывномъ дѣйствіи. Участи въ выборѣ президента, превосходить всякое ожиданіе. Цѣлыя деревни спѣшили къ окружающимъ урнамъ. Прекрасная погода благоприятствовала сему дѣйствію. Спустя три дня мы узнаемъ о результатѣ.

— Сегодня вечеромъ, когда пробьетъ 9 часовъ, все избирательныя урны будутъ закрыты.

— Въ сегодняшнемъ Мониторѣ напечатано: „Первый день избранія президента прошолъ спокойно. Избирательныя дѣйствія всѣхъ отдѣленій совершились въ порядкѣ и спокойствіи.“

— Въ *National* напечатано: „Въ 13 отдѣленіи Парижскаго округа, избирательныя чиновники свесшись съ офицерами, ввели солдатъ въ залу, въ которой на длинномъ столѣ лежало нѣсколько тысячъ избирательныхъ билетовъ съ именемъ Лудовика Бонапарте. Узнавъ объ этомъ мерзавца этого округа, велѣлъ уничтожить эти билеты.“

— По угламъ улицъ приклеено было воззваніе къ народу, подписанное 6-ю работниками, слѣдующаго содержания: „Народъ! Тьеръ, Моле, Монталамберъ, Бюжо, Жирарденъ, Жевудъ, Берри и все приверженцы Монархіи балотируютъ въ пользу Лудовика Наполеона и восклицаютъ про себя: да здравствуетъ Король!—Ваши старинные друзья, ваши собратья, последователи демократіи балотируютъ въ пользу Ледрю-Роллена и во всеулычаніе восклицаютъ: да здравствуетъ демократическая и социальная республика! Открой глаза, смотри и балотируй!“

— Въ журналѣ *Presse* исчисляють, что изъ 6,000,000 избирателей, четыре милліона подадутъ голоса въ пользу Лудовика Бонапарте, а остальные два милліона голосовъ достанутся на долю Гг. Кавеньяка, Ламартина, Ледрю-Роллена и прочихъ кандидатовъ.

— До отправленія войскъ изъ Марсели въ Чивитавеккью, кои теперь возвращаются во Францію, имъ позволено было подать голоса на счетъ выбора президента, причѣмъ оказалось въ пользу Лудовика Бонапарте 1064 гол.,

до права удѣлене быть мѣлы, доведиавшы сега тега о тем, согнал натыхмиаст в прокта.

— *Дниеники*, которе оглосиы лисе осб, побираяячех награды народове, запозване zostaly do sadbв o потварз.

Дня 10 грудня.

Плац Vendome i wszystkie szerokie ulice, tak są dzisiaj zapełnione, że zdaje się, iż w całym Paryżu odbywa się jarmark. Lubo nadzwyczajny ruch panuje, jednakże stolica jest spokojna. Wybory w departamentach ledwie za tydzień wiadome będą. Lubo dziś, jako w Niedzielę, Zgromadzenie Narodowe nie obraduje, jednakże w sali narad zebrało się wielu Reprezentantów, w celu naradzenia się o dniu ogłoszenia Prezydenta. Zdaje się, że na głosy Korsyki i Algierji oczekiwać nie będą; zatem wybór Prezydenta może już 20 b. m. być wiadomy.

— Obecnie jest tylko pięciu kandydatów do prezydentury: Jeneral Cavaignac, Ludwik Bonaparte, Lamartine, Ledru-Rollin i Raspail.

— *Monitor* ogłosił dzisiaj następującą depezę telegraficzną „Z Marsylii, 9 grudnia, o 10-tęj wieczorem. W téj właśnie chwili nadeszła depeza z Gaety, z dnia 7-go b. m. P. Corcelles, przedstawiony został Ojcu św. przez P. Harcourt. Jego Świątobliwość mocno był rozczulony szlachetnym postanowieniem rządu francuzkiego. Ojciec św. pragnie odwiedzić Francją i powziął zamiar przywieść to do skutku, skoro tylko okoliczności dozwolą.

— Tenże sam dziennik donosi, że adjutant Jenerała Cavaignac, P. Jarras, odpłynął 6-go z Marsylii, z depeżami do Ojca św.

Дня 11 грудня.

Paryż jest zupełnie spokojny. Urna zawiera już losy Francji. Telegraf przy ulicy Grenelle jest od wczoraj w niestaunnej czynności. Udział w wyborze Prezydenta przechodzi wszelkie oczekiwanie. Całe wsie pospieszały do urn okregowych. Piękna pogoda wywabiała z domu starych i młodych. Za 3 dni spodziewamy się dowiedzieć o wypadku.

— Dziś w wieczór, za uderzeniem god. 9, wszystkie urny wyborcze zamknięte zostaną.

— Dzisiejszy *Monitor* pisze: „Pierwszy dzień wyboru Prezydenta przeszedł spokojnie. Działania wyborcze wszystkich sekeji odbyły się w porządku i spokojności.“

— *National* donosi: „W 13-tęj sekeji pierwszego okregu Paryża, skrutatorowie, w porozumieniu z oficerami, wprowadzili wojskowych do sali, w której na długim stole leżało kilka tysięcy rozpostartych kartek głosowych z imieniem Ludwika Bonaparte. (Zawiadomiony o tém Mer owego okregu, kazał te kartki zniszczyć.“

— Na regalach ulie przyklejony był dziś plakat do ludu przez 5-ciu robotników podpisany, który brzmi: „Ludu! Thiers, Mole, Montalembert, Bugeaud, Girardin, Genoude, Berryer i wszyscy wspieracze monarchii głosują za Ludwikiem Napoleonem i krzyczą po cichu: Niech żyje Król! Twój diwny przyjaciele, twój bracia, dawni zapasnicy demokracji, głosują za Ledru-Rollinem, i krzyczą głośno: Niech żyje demokratyczna i socjalna Rzeczpospolita! Otwórz oczy, patrz i głosuj!“

— Dziennik *Presse* obliczył, że na 6,000,000 głosujących 4 miliony oświadczy się za Ludwikiem Bonaparte, a pozostałe dwa miliony rozpadną się między PP. Cavaignac, Lamartine, Ledru-Rollin i innych kandydatów.

— Przed wyprowadzeniem wojsk z Marsylii do Civitavecchia, które znowu, jak wiadomo, na ład wysiada, przypuszczono je do głosowania na Prezydenta; głosy te tak rozdzielone zostały: Ludwik Bonaparte otrzymał ich 1064,

въ пользу генерала Кавеньяка 914, а остальные голоса поданы были въ пользу Гр. Ламартина и Ледру-Роллена.

— Г-нъ Токвиль, назначенный уполномоченнымъ со стороны Франціи, по дѣламъ Италіи, отправился уже въ Брюссель.

— Форты, окружающіе Парижъ, снабжены жизненными и военными припасами.

12 Декабря.

Выборы уже кончены. Въ 11-ти округахъ города Парижа (городъ состоитъ изъ 12-ти округовъ) генералъ Кавеньякъ получилъ 62,090 гол., а Лудовикъ Бонапарте 120,000. Съ такимъ же успѣхомъ для послѣдняго происходить выборы и въ департаментахъ; повсюду онъ имѣетъ перевѣсъ. По примѣрному исчисленію, полученному вчера въ Парижѣ, Лудовикъ Бонапарте получалъ уже 296,652 голоса, а генералъ Кавеньякъ 109,456. Если первый утверждёнъ будетъ президентомъ, то г-нъ Гарье-Пажесъ назначенъ будетъ вице-президентомъ.

— Национальное собраніе, во вчерашнемъ засѣданіи, подошло заняться разсмотрѣніемъ слѣдующихъ постановленій: 1) объ отвѣтственности президента; 2) о правѣ избирателей; 3) о свободѣ тишенія; 4) объ осадномъ положеніи; 5) объ уголовныхъ наказаніяхъ; 6) о земледѣльческихъ заведеніяхъ; 7) о военной службѣ и національной гвардіи; 8) о народномъ просвѣщеніи, 9) и о судостроительствѣ.

— Турецкій посланникъ, Мехмедъ-Паша отправляется отсюда въ Лондонъ съ важными, какъ говорятъ, депешами относительно дунайскихъ княжествъ.

Г Е Р М А Н І Я.

Франкфуртъ на Майнѣ, 5 Декабря.

Во вчерашнемъ засѣданіи законодательнаго германскаго собранія, возобновили избраніе президента и вице-президентовъ, и по большинству голосовъ были избраны: Генрихъ Гагернъ (возвратившійся уже изъ Берлина) президентомъ; Симсонъ (пребывающій еще въ Берлинѣ) первымъ вице-президентомъ, Беселеръ изъ Шлезвига вторымъ. — За симъ собраніе приступило къ совѣщанію по проекту уложенія, именно по главѣ о сеймѣ германскаго союза. Принятый большинствомъ голосовъ 1-й пунктъ первой главы, слѣдующаго содержания: „Союзный сеймъ состоитъ изъ двухъ палатъ: палаты правительствъ (Staatenhaus) и палаты націи (Volkshaus). Правительственная палата будетъ составлена изъ представителей германскихъ правительствъ.“

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи Собраніе сіе опредѣлило слѣдующее постановленіе: „национальное собраніе опредѣляетъ пригласить центральную власть, чтобы она посредствомъ национальныхъ правительствъ и представителей, тамъ гдѣ обнаружится желаніе, облегчила соединеніе меньшихъ владѣній между собою или съ значительнѣйшими странами.“

— На мѣсто назначеннаго австрійскимъ министромъ торговли, кавалера Брукка, повѣренный австрійскій министръ при вольномъ городѣ Франкфуртъ, баронъ Менсенгенъ, назначенъ также австрійскимъ повѣреннымъ при центральной германской власти.

8 Декабря.

Вчера национальное собраніе передало комисіи, для опредѣленія сношеній центральной власти съ отдѣльными странами, проектъ для соображенія Г. Вессендука, чтобы дарованная прусскимъ Королемъ конституція была почитаема неизмѣнною никакою законной силой.

— Въ засѣданіи 6-го числа, собраніе занималось разсмотрѣніемъ вторичнаго проекта основнаго закона германскихъ націй. Введеніе и §§ 1 по 6 были утверждены; добавленіе къ § 7, слѣдующаго содержания: „Дворянство уничтожается и никогда не будетъ восстановлено,“ было отринуту большинствомъ 236 голосовъ, противъ 196. Проектъ Р. Тричслера и его приверженцевъ: „всѣ слова, служащія для означенія дворянства, лишаются своего значенія и никогда не будутъ ни признаваемы ни употребляемы официальнымъ образомъ,“ отвергнуто большинствомъ 259 голосовъ противъ 179; за то утверждёнъ проектъ Г. Шмидта изъ Берлина: „Дворянство, какъ особое сословіе, отмѣняется.“ Постановленіе, отмѣненное при первомъ предложеніи проекта, слѣдующаго содер-

Женера Cavaignac 914, reszta zaś padła na PP. Lamartine i Ledru-Rollin.

— P. Tocqueville, pełnomocnik Francji na Kongresie Brukselskim w sprawie Włoskiej, wyjechał już na miejsce swego przeznaczenia.

— Zamki okalające Paryż opatrzone zostały w zapasy wojenne i żywności.

Dnia 12 grudnia.

Głosowanie już jest ukończone. W 11-stu okręgach Paryża (miasto rzezione liczy ich 12-cie) Jenerał Cavaignac otrzymał 62,000 głosów, a Ludwik Bonaparte 120,000. Niemniej pomysłne są dla ostatniego wybory w departamentach, wszędzie bowiem otrzymuje przewagę. Według powierzehownego obliczenia, które wczoraj w Paryżu otrzymano, Ludwik Bonaparte miał już 296,652 głosów, a Jenerał Cavaignac 109,456. Słychać, że jeżeli pierwszy utrzyma się przy Prezydenturze, P. Garnier-Pagès mianowany będzie Wice-Prezydentem.

— Zgromadzenie Narodowe postanowiło w dniu wczorajszym, że następujące punkta należą do praw organicznych: 1) O odpowiedzialności Prezydenta. 2) O prawie wyborczem. 3) O prawie wolności druku. 4) O prawie ogłoszenia w stanie oblężenia. 5) O prawie karném. 6) O zakładach rolniczych. 7) O wojsku i gwardyi narodowej. 8) O oświeceniu. 6) O reorganizacyi sprawiedliwości.

— Poseł turecki, Mehmed-Basza, wyjeżdża ztąd do Londynu, jak mówią, z ważnemi depeszami względem Xięstw nad-Dunajskich.

Н І Е М С Ю.

Frankfurt nad Menem, 5 grudnia.

Na wczorajszym posiedzeniu Ustawodawczego Zgromadzenia Niemieckiego przystąpiono do odnowienia wyboru Prezesa i Wice-Prezesów, i większością głosów obrani zostali: Henryk Gagern (który już powrócił z Berlina) Prezesem; Simson (bawiący jeszcze w Berlinie), pierwszym Wice-Prezesem, Beseler z Szlezewiku drugim. Począł przystąpić Zgromadzenie do narad nad projektem ustawy, a mianowicie tytułu o Sejmie Związku Niemieckiego. Przyjęty większością głosów § 1 artykułu 1, brzmi tak: „Sejm Związku składa się z 2-ech Izb: Izby Rządów (Staatenhaus) i Izby Ludu (Volkshaus). Izbę Rządów utworzona będzie z Reprezentantów Rządów Niemieckich.“

— Na dzisiejszym posiedzeniu przyjęło też Zgromadzenie następującą uchwałę: „Zgromadzenie Narodowe postanawia wezwać Władze Centralną, aby za pośrednictwem Rządów i reprezentacyi narodowych, tam, gdzie się objawiają tego rodzaju życzenia ludności, ułatwiła połączenie się mniejszych pojedynczych krajów Niemieckich między sobą, lub z większemi krajami.“

— W miejsce mianowanego Austriackim Ministrem handlu, Kawalera Bruck, Pełnomocny Minister Austriacki przy wolnem mieście Frankfurcie, Bar. Menshengen, zawierzytelniony został także przy tymczasowej Władzy Centralnej Związku jako Pełnomocnik Austriacki.

Dnia 8 grudnia.

Wczoraj, Zgromadzenie Narodowe odesłało pod rozbiór Kommissyi do urządzenia stosunków Władzy Centralnej z Państwami pojedynczemi wniosek P. Wessendonck, izby Konstytucyj, nadana przez Króla Pruskiego, uważana była za niebyłą i niemającą żadnej mocy prawnej.

— Na posiedzeniu d. 6 b. m., Zgromadzenie zajmowało się rozbiorem powtórnego projektu Prawa zasadniczego narodów Niemieckich. Wstęp i §§ od 1 do 6 zostały przyjęte; dodatek do § 7, następującej treści: „Szlachectwo jest zniszczone i nigdy nie będzie mogło być przywrócone,“ został odrzucony 236 głosami przeciw 196. Wniosek P. Trützschler i jego stronników: „wszystkie wyrazy służące do oznaczania szlachectwa, tracą swoje znaczenie, i nigdy nie będą uznane, ani używane w sposobie urzędowym,“ odrzucono 259 głosami przeciw 179; natomiast przyjęte wnioski P. Schmidt z Berlina: „Szlachectwo, jako klasa oddzielna, zostaje zniszczone.“ — Postanowienie uchylone przy pierwszym roztrząsaniu projektu, a które brzmi jak następuje: „Wszystkie tytuły, o ile nie oznaczają pewnej posady lub obowiązków, są zniszczone i nigdy przywrócone“

жанил: „Всѣ тигуды, не соответствующіе занимаемому мѣсту или должности, отменяются и никогда не могутъ быть восстановлены,“ по предложению Г. Трючшера восстановлено большинствомъ 253 голосовъ противъ 170.

Засимъ отринуть былъ проектъ сего же депутата, чтобы отнынѣ никто не могъ быть жалуетъ правительствомъ орденами, и что дарованные донынѣ ордена лишаются своего значенія; а утверждено постановленіе, что никто не можетъ принимать чужестраннаго ордена.

И т а л і я.

Римъ, 26 Ноября.

Министерство объявило жителямъ Рима, что Папа выѣхалъ въ предшествовавшую ночь, увлеченный пагубными совѣтами, и что оно приняло всѣ средства для сохраненія порядка, спокойствія и безопасности. Назначена будетъ коммиссія для обузданія и наказанія мятежниковъ.

— Передъ отъѣздомъ изъ Рима, Пій IX-й написалъ Маркизу Сакетти письмо, которое Правительство пошло нужнымъ обнародовать. Съ этою цѣлію издавъ былъ слѣдующій документъ: „Римляне! Министръ Внутреннихъ Дѣлъ считаетъ обязанностью обнародовать письмо, которое Его Святѣйшество написалъ съ одному изъ своихъ офицеровъ, Маркизу Сакетти, сообщившему его министру. Вотъ оно: „Маркизь Сакетти! Поручаемъ вашей разсудительности и правдивости уведомить Министра Галетти о Нашемъ отъѣздѣ и сказать ему, что Мы поручаемъ ему и прочимъ министрамъ, не только зданію, но и людямъ, при Намъ находившихся и столь-же мало знавшихъ о Нашемъ отъѣздѣ, какъ и вы сами. Но если Мы просимъ васъ о людяхъ Нашего Двора, тѣмъ болѣе хотѣлось бы Намъ поручить министрамъ спокойствіе и порядокъ всего города. 24 го Ноября 1848. Папа Пій IX-й. 25-го Ноября 1848. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ Галетти.“

— Палаты обнародовали свои совѣщанія непрерывными. — Народный клубъ передалъ власть свою въ руки временнаго правительства. — Народъ, раздосадованный на французскаго посланника, Г. Гаркура, за то что онъ способствовалъ бѣгству Папы, стрѣлялъ по отелю французскаго посольства.

— После возмущенія, послѣдовавшаго за убійствомъ Росси, всѣ войска разбѣжались, и Римъ остался въ безъ вооруженной силы и полиціи, находится теперь во власти шайки изступленныхъ, которымъ бездѣйствіе честныхъ гражданъ дозволяетъ дѣлать все, что имъ угодно. Килзья Канино и Боргезе все болѣе и болѣе убѣждаются въ невозможности руководствовать и увиль изступленную чернь, надъ возмущеніемъ которой столь усердно они трудились.

— Гарибальди, съ своею колонною, находится въ Равеннѣ. Генераль Цукки, былъ 24-го Ноября, еще въ Болонни, не получивъ никакихъ инструкцій отъ новаго министерства.

28 Ноября.

Въ сегодняшнемъ засѣданіи сената, профессоръ Фальки предложилъ, чтобы былъ избранъ новый начальникъ исполнительной власти по тому поводу, что въ слѣдствіе выѣзда Папы страна лишилась сего начальника. Это предложеніе было отвергнуто единогласно съ негодованіемъ и названо было *самыиъ страннѣиъ (stranissima)*.

— По письмамъ изъ Рима отъ 26-го Ноября, тамошняя революція не имѣла никакого успѣха со дня своей вспѣшки, то есть не предприняла ничего новаго, кромѣ того, что уже было совершено; мятежь сей отчасти является недостаткомъ людей не только извѣстныхъ, но даже дѣятельныхъ. Всѣ донынѣ находятся въ такомъ положеніи дѣлъ, какое сами породили, и никто не думаетъ какія произойдутъ отъ сего послѣдствія. Чтобы дать понятіе объ этомъ состояніи, довольно привести, что портретъ убійцы Г. Росси поставленъ въ кофейной изящныхъ искусствъ, въ томъ ожиданіи, что въ честь этого преступника устроена будетъ родъ публичнаго торжества.

— По письмамъ изъ Рима, только три кардинала остались тамъ по удаленіи Папы; другіе вынуждены были спасаться бѣгствомъ. Посланники иностранныхъ державъ также выѣхали изъ Рима. Французскій

быть не могъ“ на wniosek P. Trützschler zostało przywrócone 253 głosami przeciw 170. Następnie odrzucono wniosek tegoż Deputowanego, izby orderzy nie mogły być oddat przez Rządę nadawane, oraz, że orderzy dotąd nadane tracą swoje znaczenie; a natomiast przyjęto postanowienie, że nikt nie będzie mógł przyjmować orderów obcego kraju.

W ł o s n y.

Rzym, 26 listopada.

Ministrowie zawiadomili dziś mieszkańców Rzymu, że Papież wyjechał przeszłej nocy, powodując się zgubnymi radami, i że Ministerstwo przedsięwzięło wszelkie środki dla zachowania porządku, spokojności i bezpieczeństwa. Między innymi wyznaczoną zostanie Kommissya dla uskromienia i karania burzycieli.

— Przed swoim wyjazdem z Rzymu, Pius IX napisał do Margrabiego Sacchetti list, który Rząd uznał za stosowne ogłosić. W tej myśli wydany został następujący okólnik: „Rzymianie! Minister spraw wewnętrznych uważa za powinność ogłosić list pisany przez Jego Świątobliwość do jednego ze swoich oficerów, Margrabiego Sacchetti, który go udzielił Ministrowi. Oto jest jego brzmienie: „Margrabio Sacchetti! Polecamy roztropności i uczciwości waszej, zawiadomić Ministra Galetti o Naszym wyjeździe, i powiedzieć mu, że poruczamy tak jemu, jako też i innym Ministrom, nie tylko gmachy publiczne, ale i ludzi, którzy się przy Nas znajdowali, a którzy równie jak Pan, nie nie wiedzieli o wyjeździe Naszym. Ale jeśli prosimy za ludźmi Naszego dworu, tém bardziej pragnęlibyśmy poruczyć Ministrom utrzymanie spokojności i porządku całego miasta. Dnia 24 listopada 1848. Papież Pius IX. Dnia 25 listopada 1848. Minister spraw wewnętrznych Galetti.“

— Izby ogłosiły się za będące w Radzie nienastającej. — Klub Ludu złożył swą władzę w ręce Rządu Tymczasowego. — Lud zagniewany na Posła francuzkiego, P. d'Harcourt, za to, że ułatwił ucieczkę Papieżowi, strzelał do hotelu poselstwa francuzkiego.

— Po zabiciu P. Rossi, i po rozruchach jakie ztąd wybuchły, wojska rozpiechły się na wszystkie strony i Rzym pozostał bez siły zbrojnej i bez Policji. Miasto ujrzało się opanowanym przez bandę ludzi szalonych, którym nieczynność ludności spokojnej, pozwoliła wylać się na wszelkie bezprawia. Xiążęta Canino i Borghese przekonywają się coraz bardziej o niemożności prowadzenia i powściąganania tego zapamiętałego motochu, nad którego podburzeniem tak gorliwie pracowali.

— Garibaldi ze swoją kolumną znajduje się w Rawennie. Jenerał Zucchi był d. 24 listopada jeszcze w Bolonii i nie otrzymał żadnych instrukcji od nowego Ministerstwa.

Dnia 28 listopada.

Na dzisiejszem posiedzeniu Senatu, Professor Folchi wniósł, izby obrano nowego Naczelnika Władzy Wykonawczej, z powodu, iż kraj zostaje pozbawiony Rządzący, przez wydalenie się Papieża. Wniosek ten odrzucony został jednomyślnie i z oburzeniem, i nazwany *najdziwaczniejszym (stranissima)*.

— Podług listów z Rzymu z dnia 26 listopada, rewolucya nie postąpiła bynajmniej od dnia swego wybuchnienia, to jest nie przedsięwzięła nic nowego, prócz tego co już dokonano. Głównym charakterem powstania jest brak ludzi, nietylko czemkolwiek znakomitych, ale choćby czynnych. Wszyscy płużą dotąd w tym stanie rzeczy jaki sobie sprawili, nikt nie myśli co z tego wyniknie. Żeby dać wyobrażenie o tym stanie, dość przytoczyć, że portret zabójcy P. Rossi wystawiony jest w kawiarni Sztuk Pięknych w oczekiwaniu, aż samemu temu zbrodniarzowi wyprawiony będzie rodzaj tryumfu.

— Podług innych listów z Rzymu, trzej tylko kardynałowie tam pozostali po wydaleniu się Papieża; inni zmuszeni byli ratować się ucieczką. Posłowie Mocarstw Zagranicznych podobnież wyjechali z Rzymu. Posel fran-

посланникъ сопровождаетъ Папу; Испанскій ожидаетъ корабля своего флота, чтобы отплыть изъ ближайшей гавани.

Въ вѣсѣмахъ изъ Неаполя отъ 27 Ноября, сообщаютъ слѣдующія подробности о выѣздѣ Папы: въ некоторомъ времени Римляне смотрѣли за Папою въ его собственныя комнаты. Притокъ съестованій веней, Баварскій посланникъ Спауръ является и объявляетъ, что ему необходимо переговорить съ Его Святѣйшествомъ на счетъ брака между Баварскою Принцессою и графомъ Трапани. Наблюдатели за Папою выпускаютъ посланника въ кабинетъ, но при семь двери отворяютъ настежь, и видятъ что происходитъ въ кабинетѣ. Вскорѣ является французскій посланникъ князь д'Аркуръ, онъ проситъ допустить его къ Папѣ, а между тѣмъ разговариваетъ съ часовыми, стоящими въ залѣ передъ кабинетомъ; разговоръ одушевляется и французскій посланникъ непримѣтно привлекаетъ всѣхъ присутствовавшихъ въ такое мѣсто залы, откуда они не могли видѣть о происходившемъ въ кабинетѣ Его Святѣйшества. По окончаніи разговора заглядываютъ въ кабинетъ, но тамъ уже не было никого; входятъ, ищутъ, но уже поздно. Папа вышелъ черезъ боковыя двери, перешедши въ простую комнату; онъ назвался домашнимъ священникомъ Г. Спаура. Переѣзжалъ черезъ Неаполитанскую границу, случилось было некоторое затрудненіе. Посланникъ отдалъ дежурному свой паспортъ, и когда онъ потребовалъ паспорта его супруга, тотъ наклонился и сказалъ что-то на ухо. Офицеры стали на колѣни и поцѣловали ногу Папы; тогда присутствовавшіе узнали, кто былъ этотъ священникъ.

Газета, 27 Ноября.

Его Святѣйшество Папа протестовалъ противъ виновниковъ послѣднихъ происшествій въ Римѣ, назначилъ правительственную комиссію изъ слѣдующихъ лицъ: кардинала Кастраконе, прелата Роберта Роберти, князя Ровиньо, князя Барберини, маркиза Бевиллака, маркиза Рикчи и генераль-лейтенанта Зукки.

Туринъ, 28 Ноября.

Извѣстіе объ отъѣздѣ Пія IX, произвело здѣсь большое впечатлѣніе. Радикальная партія, пораженная результатомъ своихъ правилъ и всеобщимъ недовѣніемъ, старается одобрить своихъ приверженцевъ, и хочетъ убѣдить ихъ, что дѣло обойдется и безъ Папы. Газета *Concordia* взяла уже на себя печальную обязанность оправдывать неблагодарность Римлянъ и обвинять Папу самую несправедливою и постыдною клеветою.

Въ Туринѣ, Генуѣ и другихъ городахъ Пьемонта все еще происходятъ волненія. Истопленная партія непримѣнно хочетъ довести Правительство до войны и обвинить его въ измѣнѣ, если оно не послушается этого. Оппозиціонные депутаты Туринскаго Парламента обнародовали касательно этого рѣзкую прокламацію.

Неаполь, 17 Ноября.

Выборы въ парламентъ кончены и результатъ ихъ оказался въ пользу ультра-либераловъ. Солитети и генераль Пеппе получили значительнѣйшее число голосовъ; но этотъ результатъ можно почесть избирательнымъ обманомъ, ибо изъ 15,000 избирателей, баллотировало всего 1500 чел. Это непостижимое равнодушіе лучше всего доказываетъ, до какой степени Неаполитанское народонаселеніе далеко отъ парламентскихъ разсужденій. При такомъ положеніи вещей Король думаетъ, что необходимо ему держаться оборонительной системы, чтобы не сдѣлаться жертвою неожиданнаго нападенія. Къ большому удивленію города, замокъ вооруженъ, выходящій на улицу окна за дѣланы, батареи исправлены и снабжены пушками.

чужки товарищью Папѣ; испанскій czeka на окрѣт своей марынарки для отплытія зъ наиблізшго порту.

— Листы зъ Неаполя зъ д. 27 listopada dają następnę szczegóły o wyjeździe Papieża: „Ojciec św. był od niejakię czasu w pewny sposób pilnowany na oko. W takim stanie rzeczy, P. von Spaur, Posel Bawarski, stawi się i żąda z naleganiem widzieć się z Ojcem św. dla wyjednania jakoby od Niego dyspensy na związek małżeński jednej z Xiećniczek Bawarskich z Xiećciem Trapani. Osoby strzegące Papieża wpuszczają Posła do gabinetu, ale nie pozwalają drzwi zamknąć, a same przechadzają się i rozmawiają w przedsali. Posłowi hanie P. von Spaur przedłuża się; w tém przybywa Posel Francuzki, Xiążę d'Harcourt; prosi też o pozwolenie widzenia się z Papieżem, a tymczasem wszczyną rozmowę z osobami znajdującymi się w przedsali. Rozmowa się ożywia, a w ciągu jęj Posel Francuzki nieznacznie przyciąga wszystkich w takie miejsce sali, z którego nie mogą widzieć co się dzieje w gabinecie Ojca świętego. Po skończonej rozmowie zaglądają do gabinetu—ale tam już nie ma nikogo; wchodzą, szukają, ale napróżno. Papież wyszedł przez drzwi poboczne, przebrany w prostą sutanę; wzięta go za kapelana P. Spaura.—W przejeździe przez granicę Neapolitańską zaszła na pozór niejaka trudność. Komendant placu, po rozpatrzeniu pasportu Posła Bawarskiego, chciał też widzieć pasport kapelana. Tu P. von Spaur szepnął coś do ucha komendantowi, i dopiero gdy ten rzucił się na kolana dla ucałowania nóg Ojca świętego, obecni domyśliли się kto jest ten, co towarzyszy Posłowi.“

Гаета, 27 listopada.

Ojciec św. zaniósł protestacyę przeciw sprawcom obecnych w Rzymie wypadków, i mianował komisję rządzącą złożoną z następujących członków. Z Kardynała Castracane; Mons. Roberto Roberti; Xiecia Roviano; Xiecia Barbereni; Margr. Bevilacqua; Margr. Rieci; i General-Porucznika Zucchi.

Turyn, 28 listopada.

Wiadomość o wyjeździe Papieża z Rzymu sprawiła tu wrażenie niepodobne do opisania; sama partya radykalna została przerażona tym wypadkiem, do którego knowania jęj doprowadziły. Wszakże wprędce postanowiła udawać obojętność w tym względzie, i gazeta *Concordia* wiedziała na się smutne przesłannictwo brońić postępowania Rzymian, miotając na Papieża bezbżę i ohydne potwarzenia.

— W Turynie i innych miastach Piemontu ciągle trwa wzburzenie umysłów. Rewolucyjne stronnictwo chce koniecznie skłonić rząd do wojny i obwinia go o zdradę, jeśli na to nie przystanie. Oppozycyjni deputowani Turynskiego Parlamentu ogłosili w tym względzie energiczną odezwę.

Neapol, 20 listopada.

Wybory na Parlament tutejszy zostały ukończone a ich wypadek pomyślny jest dla ultra-liberalistów. Salicetti i Jeneral Pepe mieli najwięcej głosów. Atclci wypadek ten w pewnym względzie jest złudzeniem wyborowym, bowiem z 15,000 wyborców, 1500 tylko głosowało. Ta niepełna obojętność dowodzi najlepiej, jak ludność Neapolitańska jest narodem mało parlamentowym. Wszakże w takim stanie rzeczy Król mniemaz, iż jest koniecznością mieć się na stopie obronnej, żeby się nie stać ofiarą niespodzianego napadu. Ku wielkiemu zdziwieniu miasta, zamek został uzbrojony, okna wychodzące na ulice zamurowane, baterye naprawione i opatrzone działami.